

Semena za rajski vrt.

11. Srcé — oltar.

Tvoja duša, ljubo dete,
Bodi, kakor lep oltar;
Nanj polagaj misli svete,
Grešnih mislij nikedar.

Voščenice v belem krogu
Na oltarji plamené,
Želje, dvigajoče k Bógu
V prsih tvojih naj goré.

A ljubezen do Očeta,
Ki prebiva vrh nebá,
Tá nad vse ti bodi sveta,
Bodi — večna luč sreá.

Anton Medved.

12. Kratek pa lep nagrobni govor.

Pred nekaterimi leti je neki hlapec padel v globoko klet in si je tako prebil čepinjo na glavi, da je bil v jedni uri mrtev. S svojim zaslužkom je podpiral svojo staro mater v bližnji vasi in nekoliko dni pred smrtjo ji je poslal še 30 goldinarjev. Seveda je prišla dobra mati tudi k pogrebu.

Ko je mašnik dokončal navadne molitve ob grobu, pristopila je uboga ženica ter jokaje rekla: „Bog ti povrni vse, kar si mi storil!“ — Tak pogrebni govor je zlata vreden pri Bogu in pri ljudeh.

13. Trojni pogled.

Nekega pobožnega moža so vprašali, kako je mogoče, da vkljub vsem britkostim je vendar vedno vesel in zadovoljen. Blagi mož odgovori: „Na svoje oči dobro pazim, kajti vse hudo pride v srce po čutilih, pa tudi vse dobro!“ In ko ga še vprašajo, kako to zvršuje, odgovori: „Vsako jutro obrnem oči na te-le tri reči: 1. Ozrem se proti nebu in se spomnim, da pravi namen mojega življenja in prizadevanja je tamkaj gori. 2. Pogledam na zemljo in pomislim, kako malo prostora je treba, da kdaj dobim v nji svoj grob. 3. Slednjič se ozrem okrog sebe in premišljam množico onih, katerim je še hujše nego meni. — Tako se tolažim v vsakem trpljenju in živim s svetom in ljudmi zadovoljen v Bogu.“

Listje in cvetje.

Kratkočasnice.

Oče: „Okrog severnega tečaja, Janko, je pol leta noč!“ — Janko: „Ojoj, ubogi nočni čuvaj!“

Nekega kmeta, ki je prodajal svojega konja, vprašajo, če je kaj bojazljiv; kmet odgovori: „Kar nič se ne boji; več nočij je bil čisto sam v hlevu.“

Učitelj: „Zakaj se živo srebro vzdiguje kvišku, če postavimo gorkomer v vročo vodo?“
Učenec: „Zato, ker mu je spodaj prevroče.“

Uganke in šaljiva vprašanja.

1. Kdo lahko gre, če se mu naloži težko breme; ako se mu pa teža odzeme, ustavi se takoj in počiva?

2. Če ima jeden ves čas srečo na svetu, če je v milosti božji in pride po smrti v nebesa; kaj je vendar še veliko boljše?

3. Katera reč nima začetka in ne konca?

4. Komu smeš najbolj brez skrbi zapupati kako skrivnost?

5. Kje se tat ne more pregrešiti zoper sedmo zapoved?

6. Kateremu človeku se ni treba bati, da bi padel?

(Odgonetke v prihodnjem listu.)

Odgonetke ugank in šaljivih vprašanj v št. 9.:

1. Snedeno. 2. Nikjer. 3. Polž. 4. Na kožo (dlako). 5. Ruski car nima v mojem žepu ničesar. 6. Kukavica ne kuka „dopoldne,“ marveč „kuku.“

Rešitev rebusa v 9. „Vrtčevem“ listu:

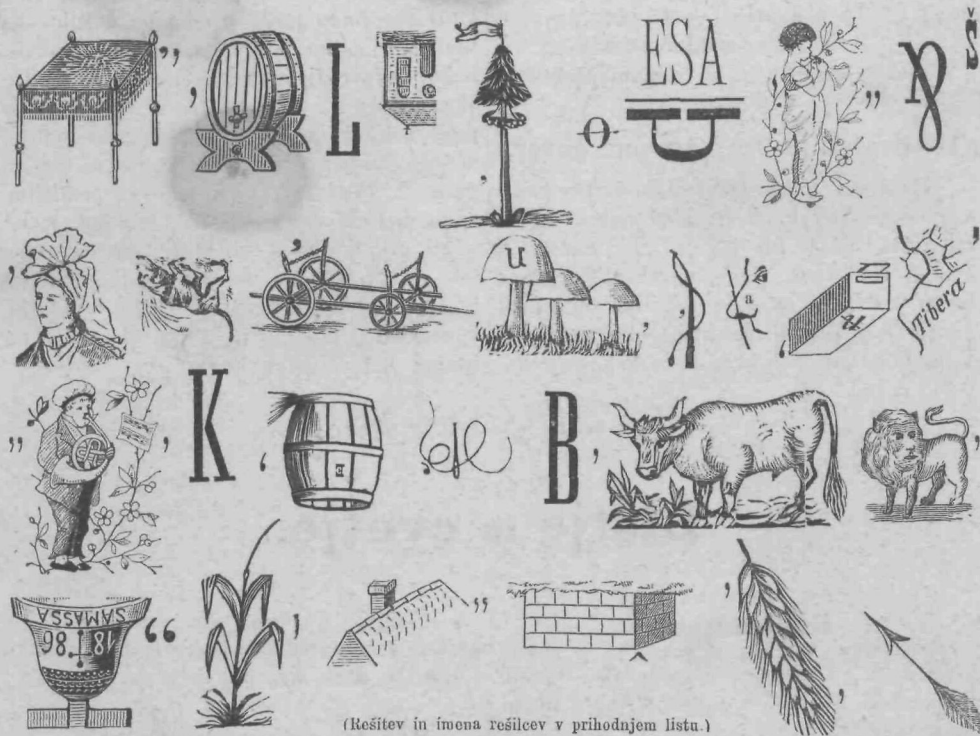
*Bratje, čudne vence spleta
Tukaj nam odmerjen čas;
Srečo vrhu sreč obeta,
Pa do groba stiska nas.*

Rešili so ga: gg. J. Inglič, šolski vodja v Idriji; Ivana in Amalija Sket v Dramljah; Mirko in Filomena Kosi, učit. pripravnika, Ivan Kosi, učitelj in Milka Pirc učiteljica, vsi pri sv. Lenartu nad Vel. Nedeljo; H. Robinšak, b. uradnik, Matija Pölel, krojač v G. Radgoni; Matej Vurnik, orglavec v Kresnicah; Fr. Gruden, trgovec v Sp. Retjah; Tonček Šlamberger, učenec III. razreda v Ljutomeru.

Popravek: V 9. listu, str. 159 se je v 14. vrsti odzgodaj, v desnem opredelku za besedo „milijona“ po pomoti izpustilo: „marveč samo 365 črtic, in ko bi jih naredil vsak dan tisoč, tudi še ne bi imel milijona,“ kar naj blagohotni čitatelj sam popravi.

Rebus.

(Priobčil Josip Strossmayer.)

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji za vse leto 2 glđ. 60 kr., za pol leta 1 glđ. 30 kr. Napisi: Upravništvo „Vrtčevo“, sv. Petra cesta št. 6. — Uredništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdajatelj in urednik **Ant. Kržič**. — Založnica **Ivana Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.